

SCHAMINÉE <<

Oogst

In onze achtertuin staat een kersenboom die ik jaren geleden zelf heb opgekweekt uit een handvol pitten. Het is geen succesnummer, want meer dan wat verspreide bloemen weet de boom niet te produceren. Kersen heeft hij in de eerste tien jaren van zijn bestaan nog niet voortgebracht. Dit voorjaar wist de boom ons echter te verrassen met heuse bloesem, en fier prijkten de bloemtrossen in de lentezon. Na enkele zorgelijke weken telde ik bijna honderd jonge kersen. Helaas werden deze op een gegeven moment ook door een groepje houtduiven ontdekt. De gulzige vogels strekten neer in de boom en in luttele seconden was de hele oogst verorberd. Herhaaldelijk heb ik op het punt gestaan de boom om te hakken, omdat hij niet deed wat hij moest doen. Maar de kersloze kers was een deel geworden van onze tuin, en elk jaar gaf ik hem een laatste kans. Dat sprankje hoop heeft hem als het ware overeind gehouden. In het strategisch plan van Wageningen Universiteit kunnen we lezen dat wat goed is zal worden versterkt en wat niet goed is kan worden afgestoten. Wat is goed, wat niet goed genoeg? Waar ligt de grens en hoe die te bepalen? Welk moment wordt gewogen? Je zult er maar voor staan. Eén enkele kers was aan de duiven ontsnapt, zo bleek op een gegeven moment. Ik heb de tak met een nylonkous omhuld om de kers ongestoord te laten rijpen. De rijpe kers hebben we met een scherp mesje in tweeën gedeeld en mijn vrouw en ik hebben ieder een helft gegeten. Verrukkelijk. **© Joop Schaminée**